

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 maja 2012 r.

DOLIS/DEC- 408/12/29126, 29130

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana K. G., na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej [...] przez G. S. A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana K. G., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej prowadzonej pod adresem [...] przez G. S. A., zwaną dalej Spółką.

W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazał, iż jego imię i nazwisko zostało udostępnione na ww. stronie internetowej. Skarżący sformułował wobec organu ochrony danych osobowych wnioski o „wszczęcie postępowania w celu usunięcia moich danych osobowych (imię i nazwisko) zamieszczonych w internecie pod adresem: [...]”

W toku przeprowadzonego w sprawie postępowania Generalny Inspektor ustalił, co następuje.

1. Spółka świadczy usługę „S”, która jest usługą hostingu w rozumieniu przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 roku o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.), zgodnie z którym, nie ponosi odpowiedzialności za przechowywane dane ten, kto udostępniając zasoby systemu teleinformatycznego w celu przechowywania danych przez usługobiorcę nie wie o bezprawnym charakterze danych lub związanej z nimi działalności, a w razie otrzymania urzędowego zawiadomienia lub uzyskania wiarygodnej wiadomości o bezprawnym charakterze danych lub związanej z nimi działalności niezwłocznie uniemożliwi dostęp do tych danych.

2. Z regulaminu usługi „S.” wynika m. in., iż podmiot korzystający z ww. usługi może założyć i korzystać nieodpłatnie z jednej witryny internetowej WWW. Podmiot taki określony został w ww. regulaminie jako użytkownik A.
3. Na stronie internetowej [...] użytkownik A., zwany dalej także jako dysponent domeny, udostępnił dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska.
4. Spółka w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem wskazała, iż jest jedynie podmiotem świadczącym usługę hostingu danych. Jak podkreślono, cyt.: „Serwis R. umożliwia Użytkownikowi stworzenie własnej witryny w domenie r (...), tak aby poprzez narzędzia informatyczne Serwisu R. Użytkownik mógł kreować zawartość swojej strony WWW i przechowywać tę zawartość (treści, grafiki, aplikacje, zdjęcia i inne) na serwerze B.. (...) B. nie jest podmiotem dostarczającym ani publikującym treści (dane) na stronach WWW Użytkownika – jest nim jedynie sam Użytkownik. Regulamin Serwisu R. w punkcie [...] zabrania Użytkownikowi m. in. umieszczania stron, grafik, tekstów, nagrań audio, materiałów zawierających treści sprzeczne z prawem. Z kolei zgodnie z punktem [...] Regulaminu, Użytkownik zobowiązuje się, w szczególności do wykorzystywania witryn WWW, transmisji i dystrybucji materiałów zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami prawa a także postanowieniami Regulaminu Serwisu R.. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, które odzwierciedla pkt [...] Regulaminu – B. nie ponosi odpowiedzialności za sposób, w jaki Użytkownicy korzystają z witryn WWW, za wyniki z tego skutki ani za zawartość witryn WWW, równocześnie zastrzegając sobie prawo do natychmiastowego skasowania każdej witryny Użytkownika, w wypadku naruszenia przez Użytkownika Regulaminu”. Wobec powyższego Spółka podkreśliła, iż jako podmiot świadczący jedynie usługę hostingu, nie przetwarzała danych osobowych Skarżącego w sposób polegający na ich publikowaniu pod wskazanym przez niego adresem.
5. Spółka podniosła jednocześnie, iż Skarżący nie sygnalizował zastrzeżeń co do przetwarzania jego danych osobowych na ww. stronie internetowej, natomiast po powzięciu informacji (z pisma Generalnego Inspektora z dnia [...] stycznia 2012 r. sygn.: [...]) o bezprawności przechowywanych danych, niezwłocznie wstrzymała dostęp do rzeczonych danych poprzez zablokowanie ww. strony internetowej w dniu [...] stycznia 2012 r. Na potwierdzenie powyższego Spółka przesłała do akt niniejszego postępowania zrzut ekranu zablokowanej strony.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygające znaczenie w niniejszej sprawie ma kwestia, komu przysługuje status administratora danych, których usunięcia żąda Skarżący.

Zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, ilekroć w ustawie jest mowa o administratorze danych, rozumie się przez to organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Art. 3 ust. 1 ustawy stanowi, że stosuje się ją do organów państwowych, organów samorządu terytorialnego oraz do państwowych i komunalnych jednostek organizacyjnych. W myśl ust. 2 tego przepisu ustawę stosuje się również do podmiotów niepublicznych realizujących zadania publiczne (pkt 1), osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych (pkt 2), które mają siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo w państwie trzecim, o ile przetwarzają dane osobowe przy wykorzystaniu środków technicznych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że dane osobowe, których usunięcia żąda Skarżący zostały udostępnione pod ww. adresem przez dysponenta rzeczony domeny, który ją założył i nieodpłatnie z niej korzysta. W świetle tej okoliczności uznać należy, że administratorem danych osobowych, usunięcia których żąda Skarżący, nie jest Spółka – jako podmiot, który świadczy ww. dysponentowi domeny jedynie usługę hostingu – gdyż podmiot ten nie decyduje o celach i środkach ich przetwarzania. Administratorem danych Pana K. G. jest ww. dysponent domeny i to wyłącznie do niego skierowany mógłby być wniosek Skarżącego o ich usunięcie. W kontekście powyższego podkreślić należy, iż wskazana przez Pana K. G. Spółka jest jedynie administratorem danych ww. dysponenta domeny i wobec powyższego byłaby właściwa do podjęcia rozstrzygnięcia odnośnie ewentualnego żądania Skarżącego udostępnienia mu danych tej osoby, a nie rozpatrzenia wniosku o usunięcie nazwiska Skarżącego z ww. strony internetowej.

Odwołując się do wypracowanej przez doktrynę definicji usługi hostingu, wskazać należy, iż cyt.: „usługa ta (tu: hostingu) polega na udostępnieniu przez świadczący ją podmiot miejsca w pamięci powszechnie dostępnego komputera w celu stworzenia tam np. stron www, grup dyskusyjnych, *chat-roomów* i innego rodzaju usług. Odpowiedzialność tego podmiotu za treść danych gromadzonych na "wynajętej" przez niego części komputera jest wyłączona po warunkiem spełnienia określonych przesłanek. Przede wszystkim nie może on posiadać pozytywnej wiedzy dotyczącej bezprawności działań dokonywanych na wskazanym obszarze lub informacji tam zamieszczonych. Po powzięciu wiadomości o bezprawnym charakterze zamieszczonych danych bądź z wiarygodnego źródła, bądź z zawiadomienia urzędowego musi on uniemożliwić dostęp do tych informacji. W obu przypadkach nie ponosi on odpowiedzialności wobec usługobiorcy za szkodę powstałą wskutek uniemożliwienia dostępu do tych danych. Wyłączenie to nie będzie jednak obejmowało sytuacji, kiedy usługodawca posiada uprawnienia władcze lub kontrolne w stosunku do podmiotu, który umieszcza bezprawne informacje - chodzi tu o przejęcie kontroli nad czynnościami dostawcy danych, nie zaś o kontrolę samych informacji [D. Kot, "Dyrektywa...", s. 91-93]." Frań-Adamek Aneta Komentarz do ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U.02.144.1204) Opublikowano Lex/el., 2002.

W świetle powyższego istotnym wydaje się wskazanie, iż po powzięciu informacji o udostępnieniu danych osobowych Skarżącego na ww. stronie internetowej przez dysponenta domeny, Spółka zablokowała dostęp do przedmiotowych danych i aktualnie nie jest możliwe zapoznanie się z ich treścią. Jednocześnie wskazać trzeba, iż każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niego winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego przed sąd okręgowy stosownie do art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). W myśl art. 23 Kodeksu cywilnego dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego, niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Zgodnie z art. 24 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (§ 1). Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Ponadto w myśl art. 448 Kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra

osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.